

[A. C. Normann.]

— og det håber jeg heller ikke lå i det ærede medlems spørgsmål — være med til af den grund at lade være at forlænge denne lov nu. Venstres egen begrundelse sidste år er jo stadig gældende også i den henseende. Man kan naturligvis opstille det spørgsmål, om valutareserve er så stor, at den i og for sig kunne give os anledning til refleksioner i den retning, det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på, men jeg synes i hvert fald ikke, at det ærede medlems optimisme, når han peger på denne valutareserve, stemmer rigtig med den bedømmelse af situationen, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde gældende under åbningsdebatten, da de talte om vore økonomiske stilling og vore fremtidsudsigter, en bedømmelse, som jeg i princippet erklærede mig med de 2 oppositionsordførere i. Jeg tror, det ærede medlem hr. Anker Lau skulle ofre lidt mere opmærksomhed på denne bedømmelse. Jeg tror, at de 2 partiers politiske ordføreres synspunkt er rimeligere end det, det ærede medlem hr. Anker Lau i dag anlægger. Jeg vil gerne citere nogle få ord af den tale, det ærede medlem hr. Anker Lau holdt sidste år, da vi behandlede valutalovent i december, det står i Folketingstidende 1957-58, sp. 1518:

„Når valutalovent denne gang kan vedtages i enighed mellem de fem demokratiske partier, skyldes det to ting: for det første de indrømmelser, som regeringen og dens støttepartier har givet til oppositionens synspunkter, og som også imødekommer erhvervslivets ønsker, og for det andet hensynet til den handelspolitiske stilling, som Danmark netop nu står i overfor de europæiske markedsplaner.“

I den forbindelse vil jeg gerne pege på, at vi stadig står i denne situation over for de europæiske markedsplaner; der er ikke sket nogen forandring. Derfor må jeg sige, at det er da ganske åbenlyst, at det ærede medlems begrundelse for sidste år at gå med til lovens vedtagelse er gældende i samme omfang i dag.

Det har vist sig, at det under denne lov har været muligt at videreføre liberaliseringen sådan, som det var forudsat, og jeg tror, det vil være rigtigt også nu, at en afvikling af mange af restriktionerne fort-

sættes. Endelig vil jeg nævne, at jeg ikke mener, at den beskyttelse, som tidligere vareforsyningsloven og nu valutalovent har betydet for mange danske industrier, bør ophæves med ét slag; det må vi da stadig kunne være enige om. Den del af industrien, der ikke har naturlige betingelser for at klare sig under friere forhold, må omlægges; der må finde en omstilling og rationalisering sted, men det er efter en menneskealders beskyttelse en proces, der tager et stykke tid. Selv om lovens formål ikke er beskyttelse, så er det klart — og det er der ikke grund til at skjule — at også restriktioner, som gennemføres af valutariske grunde, i sig selv selv indebærer beskyttelse, naturligvis gør de det; og selv om også det radikale venstre ønsker beskyttelsen afviklet, forstår jeg, at der sidste år faktisk var enighed om at gennemføre en liberalisering på en sådan måde, at denne omstillingsproces ikke bliver mere smertefuld for erhvervslivet og beskæftigelsen end højest nødvendigt.

Den betænkning, som direktoratet for vareforsyning har udarbejdet, og som for nylig blev offentliggjort, vedrørende virkningerne for den danske industri i forbindelse med perspektiverne for markedsforhandlingerne, bør man ikke overse. Den viser i virkeligheden stærkt, hvor stor en del af dansk industri der er afhængig af den beskyttelse, den har.

På baggrund af det, jeg her har sagt, kan det radikale venstre give tilsagn om at ville være med til at forlænge lovent. Det er vort ønske, at den snart må blive overflødiggjort ved, at Danmark får en sådan placering i forholdet til de nye markedsdannelse, at vi bliver i stand til at stabilisere vor økonomi yderligere, og det er vort ønske, at den højtærede handelsminister vil administrere lovent i den liberale ånd, der sidste år var dens forudsætning, og som, så vidt jeg kan se, også har præget administrationen i det år, der er gået.

Niels Andersen: Den pågældende lov har, som det fremgår af de tidligere ordføreres udsagn, karakter af en rammelov, som muliggør en videreførelse af den hidtil fulgte afviklingslinje for importreguleringen.

Den rapport, som foreligger fra direktoratet for vareforsyning vedrørende de for-